Należytość pocztowa uiszczona ryczałtem. Cena 25 groszy

TYGODNIK ŻYDOWSKI

Organ Organizacji Sjonistycznej w Tarnowie

PRENUMERATA:
Miesięcznie . . . . Zł. 1·10
Kwartalnie . . . . Zł. 3·30
Półrocznie . . . . Zł. 6·60
Rocznie . . . . Zł. 13·20
Prenumerata zagraniczna miesięcznie Zł. 1·50

Konto P. K. O. 410.288

Redakcja i administracja: pl. Kazimierza W. 3
Godziny przyjęć od godz. 4 do 5 po południu

Rękopisów nie zwraca się

OGŁOSZENIA:
Strona . . . . Zł. 200·—
1/2 strony . . . . Zł. 100·—
1/4 „ . . . . Zł. 60·—
1/8 „ . . . . Zł. 30·—
1/16 „ . . . . Zł. 15·—
1/32 „ . . . . Zł. 8·—
Przed tekstem 100 proc. drożej. Drobne za słowo 30 gr.

Rok VIII Tarnów, piątek dnia 22 lutego 1935 r. Nr. 8

Mylne orzeczenie

(Na marginesie uznania śródmieścia za zabytek)

Uznanie śródmieścia za zabytek, względnie rozszerzenie obowiązujących przepisów na stronę zewnętrzną (odśrodkową) pierścienia okalającego śródmieście miasta Tarnowa, wywołało żywy i ujemny odruch w interesowanych sferach naszego grodu.

Orzeczenie konserwatora Urzędu Wojewódzkiego w tej materji jest zbędne i w założeniu mylne. Rozporządzenie z 6 marca 1928 postanawia, że pod ochronę zabytków podlega każdy przedmiot charakterystyczny dla pewnej epoki, posiadający wartość artystyczną, kulturalną, historyczną, archeologiczną itp.

Wymogi powyższe dadzą się zastosować (też niezupełnie) do śródmieścia, a więc Rynku i ulicześrodkowanych z nim, gdyż dają one obraz budowy czasów średniowiecznych aż do XVIII w. Dużej wartości artystycznej i tam nie znajdzie, wyjąwszy ratusz, katedrę, budynki fundacji Mikołajowskiej i może kilka kamienic w Rynku, na Podcieniu i w ul. Żydowskiej. Wszystkie inne objekty tamże, mogą być chyba świadectwem budownictwa niecelowego, bez ekonomji materjałów i pracy.

Bo jakże nazwać inaczej te grube opory, filary wzmacniające, sklepienia w cegle, które rozpierając powodują rysy w murach i stropach, będących groźnemi zapowiedziami niebezpiecznych komplikacyj. Bardzo wiele z tych dziś uznanych zabytków, były w XIX w. dopiero nadbudowane. Tak dalece, że w niektórych, spowodu zawalenia się sklepień w parterze czy piwnicy i nadbudowy piętra u schyłku XIX w. z zabytku nic nie pozostało, bo i fasada najmniej 10 razy była już odnawiana. W jakim celu chronić jeszcze takie makaronizmy budowlane, zamiast nałożyć premję na wybudowanie — na bardzo drogich placach śródmieścia odpowiednich dzisiejszemu życiu gmachów z nowożytnym komfortem.

Przyznaję, że widoki malowniczych zaułków w ulicach Żydowskiej, Krętej, Zakątnej, Fortecznej itp. wywołają w miłośniku może jakieś estetyczne wzruszenia, ale chyba oglądając je ze szkiców tuszem, kredką lub z akwareli, gdyż w rzeczywistości cofnie się z odrazą od tej ruiny, cuchnących kanałów, starodawnych wychodków, pokręconych ulic, ciasnych przejść i stęchłych zakamarków.

Zadaniem dobrze pojmowanego budownictwa miejskiego jest nie archaizowanie każdej starej rudery, lub zachowanie nieracjonalnie — nawet błędnie założonych ciągów ulicznych, lecz przeciwnie wniesienie świeżego powiewu życiowego i nowych zapatrywań, tak silnie akcentowanych w dzisiejszej urbanistyce.

W jakim celu Województwo rozszerzyło ochronę zabytkową na budynki mieszczące się w zewnętrznej stronie pierścienia okalającego śródmieście, jest już zagadką. Jeszcze jest zrozumiałe, że podlegają tejże kamienice w wewnętrznym obwodzie pierścienia, sąsiadujące z budynkami fundacji Mikołajowskiej i mogące w razie nadbudowy uszczuplić widok na katedrę, aczkolwiek i to podnieść należy z pewnem zastrzeżeniem, gdyż widzimy, że na przykład kościół św. Szczepana we Wiedniu jest wokół zabudowany wysokiemi gmachami, a plac św. Szczepana jest stosunkowo mały, to samo jest w Florencji z katedrą S-ta Maria del Fiore z Baptisterjum, z Panteonem, kościołem S-ta Maria Sopra Minerwa w Rzymie itp. tak, że widok odsłania się znienacka przybyszowi idącemu z bocznych ulic. Z większej odległości widok na tem zabudowaniu nie traci, gdyż wieże strzeliste i dachy widoczne są daleko poza miastem.

Według art. 2 p. 2 odnośnej ustawy podlegają ochronie konserwatora budowle murowane lub drewniane z architekturą i dekoracją ścienną, oraz w nowszych dobudówkach części dawne, prezbyterja, kaplice, wieże, kolumny itp. a według poz. 5 tegoż artykułu grupy budowli, **wybitne** pod względem estetycznym i znamienne bądź dla całych osad, miast i ich dzielnic.

Które to kamienice w ulicach Wałowej, Targowej, Bernardyńskiej, Szerokiej i placu św Ducha grzeszą zabytkowością lub są wybitnie estetyczne, według w piśmie Urzędu Wojewódz. L. A. K II/Ta/5/Kr/34 z dnia 24 września 1934 nie naprowadzono, a szkoda — polemika byłaby bardzo interesująca; wspomniano tylko, że orzeczenie powyższe motywuje się rozplanowaniem pierwotnego starego miasta, które daje obraz zabudowania średniowiecznych miast polskich.

Otóż w sensie powyższej motywacji przedmiotowe rozporządzenie jest zbędne, albowiem rozplanowanie ulic jest objęte planem regulacyjnym, który już sam przez się daje obraz zabudowania miasta i o ile jest wiadomem, sytuacje ulic poza tym planem regulacyjnym w starem mieście nie ulegną zmianie, zaś co do budownictwa samego, wzgl. domów w tym pasie, miarodajną jest ustawa budowlana z 16 lutego 1928 r.

Czy więc to rozporządzenie z tą przydługą sygnaturą, ma na celu zabezpieczenie krętych i niehigienicznie zakątnych uliczek, aby je broń Boże nie rozszerzać, czy też aby domy przy głównych ulicach miasta uwiecznić w ich ułomnej postaci, lub uchowaj Boże zburzyć i zbudować kamienice wedle dzisiejszego stanu wiedzy i praktyki, obecnie przewidzieć nie można. Pewnem atoli jest, że dla władz i Magistratu jest droga otwarta do różnorodnego interpretowania ustawy o ochronie zabytków, a dla właścicieli kamienic w strefie ochronnej, przy lada drobnostce budowlanej, korowód podań, komisyj, kłopotów i wydatków.

Emer.

Z uchwał XVI konferencji ogólnych sjonistów

Konferencja powzięła cały szereg rezolucyj politycznych, a m. i. rezolucję protestacyjną przeciw pozbawieniu prawa obywatelstwa Żydów w Palestynie, przeciw represjom, stosowanym wobec turystów w Palestynie, rezolucje w sprawie konieczności skierowania aliji do wsi palestyńskiej, w sprawie awoda iwrot, w sprawie Akiby i w sprawie samorządu jerozolimskiego.

W dalszych rezolucjach konferencja wyraża czcigodnemu posłowi Drowi O. Thonowi gorące uznanie i podziękowanie za Jego niestrudzoną i ofiarną pracę dla dobra żydostwa.

Zaś w sprawie związku światowego ogólnych sjonistów konferencja powzięła następujące rezolucje:

1) Konferencja krajowa organizacji sjonistycznej zachodniej Małopolski i Śląska, odbyta dnia 10 lutego 1935 w Krakowie, zwraca się do kierownictwa światowego związku ogólnych sjonistów o zwołanie w najbliższym czasie zjazdu ogólno-polskiego ogólnych sjonistów, stojących na platformie związku światowego, celem ostatecznego uregulowania stosunków, utworzenia wspólnego ciała kierowniczego i rozpoczęcia normalnej pracy.

2) Konferencja krajowa wyraża podziękowanie kierownictwu związku — z tow. Drem Schwarbartem na czele — za jego pracę około wzmocnienia ogólnego sjonizmu.

3) Konferencja krajowa zwraca się do kierownictwa związku światowego ogólnych sjonistów, by podjęto kroki celem przyspieszenia likwidacji kryzysu w ogólnym sjonizmie w Erec, w duchu uchwał konferencji krakowskiej.

4) Konferencja krajowa zwraca się do kierownictwa światowego związku ogólnych sjonistów, by zwołało zjazd organizacyj młodzieży ogólno-sjonistycznej, celem omówienia form współpracy tychże w ramach związku.

5) Konferencja krajowa zwraca się do kierownictwa światowego związku ogólnych sjonistów, by zażądało od Hanoar Hacijoni zerwania ze swem wyczerpującem stanowiskiem i przystąpienia na terenie b. Kongresówki do grupy krajowej ogólnych sjonistów w b. Kongresówce, należącej do związku światowego ogólnych sjonistów.

6) Konferencja krajowa uznaje uchwały, zapadłe na konferencji światowej ogólnych sjonistów za swoje i wzywa organizację krajową do przyczynienia się odpowiednio do dochodów z podatku partyjnego dla pokrycia budżetu światowego związku ogólnych sjonistów.

7) Konferencja krajowa uchwala jednogłośnie uznanie i podziękowanie obecnej egzekutywie z niestrudzonym i pełnym poświęcenia prezesem, Mgrem Salpetrem na czele.

Zaś w sprawie aliji uchwalono:

Konferencja krajowa wzywa egzekutywę do podjęcia stanowczych stararań u miarodajnych czynników

w kierunku przedłużenia granicy wieku emigrantów do lat 50.

Konferencja krajowa stwierdza, że przy aliji do Palestyny winni mieć pierwszeństwo czynni sjoniści i wzywa egzekutywę do podjęcia koniecznych kroków, któreby zabezpieczyły uzyskanie odpowiedniej liczby certyfikatów dla tej kategorji olim do dyspozycji biur palestyńskich.

Konferencja krajowa, stojąc na stanowisku, że jedynym właściwym probierzem jest praca sjonistyczna, a w pierwszym rzędzie praca na rzecz funduszów — wzywa Agencję Żydowską, by zmieniła dotychczasowy krzywdzący dla naszej dzielnicy układ procentowy i zwiększyła liczbę certyfikatów stosownie do wyników pracy sjonistycznej na terenie zachodniej Małopolski i Śląska.

Konferencja krajowa domaga się w myśl powziętych swego czasu uchwał Rady partyjnej — zupełnie samodzielnego Biura Palestyńskiego w Krakowie, podlegającego bezpośrednio tylko Egzekutywie Agencji Żydowskiej w Jerozolimie, utrzymującego tylko z nią jako bezpośrednią przełożoną instancją — kontakt.

Konferencja krajowa wyraża uznanie prezesowi komisji palestyńskiej inż. Feldmanowi oraz kierownikowi biura palestyńskiego Drowi Hoffmanowi, jakoteż sekretarzowi biura palestyńskiego tow. Mandlowi za odpowiedzialną pracę, prowadzoną w ciężkich warunkach.

Skład nowowybranej egzekutywy jest następujący: prezes organizacji Dr O. Thon — prezes egzekutywy Mgr L. Salpeter — wiceprezesi: Maks Lauterbach i Dr Juda Zimmerman — członkowie egzekutywy Dr I. Schwarzbart, Dr Szymon Feldblum, Drowa Aptowa, Dr Lichtig, Dr Jehuda Ohrenstein, Abr. Hofstätter, W. Nichthauser, D. Rundstein.

Do Rady partyjnej weszli z Tarnowa: Joachim Neiger, Dr Chomet, Dr Schenkel, Dr Mandel, Dr Goldberg, Koszerowa, Mgr Spielman, Chaim Ehrlich, Mgr Dintenfass.

Z okazji zaślubin sekretarza generalnego organizacji sjonistycznej zach. Małopolski i Śląska tow. Abrahama Hofstättera z p. Sarą Hönig serdecznie gratuluje

Komitet lokalny org. sjońskiej w Tarnowie

הסתדרות ה„מזרחי" בטרנוב
מברכת את חברה הפעיל מ׳ עזריאל העניג ליום כלילת בתו שרה את מר אברהם האפשטעטער מקרקוב.

Z okazji zaślubin kol. Sary Hönig z p. Abrahamem Hoffstätterem z Krakowa serdecznie gratuluje

Wydział Stow. żyd. słuch. U. J. „Ognisko" w Tarnowie

ברכת מזל טוב למר עזריאל העניג ורעיתו לרגלי נשואי בתם מרת שרה ת׳
מאת משה וויסמאן ורעיתו

Czas zamykania jadłodajni w świetle ustawy

(Żale właścicieli jadłodajni)

W ostatnich czasach cały szereg restauratorów tarnowskich otrzymało nakazy karne, któremi Starostwo w Tarnowie ukarało ich za otwarcie jadłodajni w dniu 25 grudnia 1934, tj. w drugim dniu świąt Bożego Narodzenia, przyczem w dniu tym polecono zamknąć jadłodajnie na cały dzień, a napotkanych gości usuwano z lokali.

Stowarzyszenie restauratorów w Tarnowie zwróciło się w tej sprawie z memorjałem do Starostwa, wykazując, że jadłodajnie wedle przepisów ustawy nie muszą być zamykane w dniach świątecznych. Wedle bowiem przepisów ustaw z 18 XII 1919 Dzup. Nr. 2 z r. 1920, poz. 7 — Rozp. Prez. R. P. z dnia 22 III 1928 Dzup. 38 poz. 364 oraz Rozp. Prez. R. P. z dnia 13 VIII 1930 Nr. 69, poz. 550, wreszcie na podstawie uchwały Starostwa w Tarnowie, powziętej w swoim czasie po wysłuchaniu opinji zarządu gminy — jadłodajnie, restauracje, szynki, kawiarnie, cukiernie itd. mają być zamykane w Tarnowie o godzinie 11 wieczorem, a wedle art. 11 ust. z 18 XII 1919 Dzup. Nr. 2 z 1920 r. praca w niedziele i dnie świąteczne dozwolona jest także w hotelach i jadłodajniach.

W memorjale powyższym powołany jest też art. 6 Rozp. Prez. R. P. z 22 III 1928, wedle którego czas zamknięcia we wszystkie dni w tygodniu jadłodajni, jak restauracyj, cukierni, kawiarni, mleczarni, piwiarni, winiarni, garkuchni, barów, bufetów, szynków, traktjerni itp. będzie określony w poszczególnych gminach miejskich przez powiatową władzę administracyjną ogólną w porozumieniu z inspektorem pracy właściwego okręgu i po wysłuchaniu opinji rad gminnych właściwych Izb Handlowo-Przemysłowych oraz przedstawicieli stron zainteresowanych. Otóż w Tarnowie Starostwo w porozumieniu z gminą miejską itd. ustaliło w swoim czasie godzinę 11-tą wieczorem jako godzinę zamknięcia wszystkich wyżej wyszczególnionych jadłodajni i lokali sprzedaży napojów alkoholowych.

Co do jadłodajni zaś, które sprzedają w swych lokalach także inne towary, to w takich wypadkach należy po myśli art. 12, rozp. z 22 III 1928, Dzup. 38, poz. 364 sprzedawać odnośne towary w godzinach przeznaczonych dla sklepów samodzielnych tej samej gałęzi handlu. A więc, jeżeli jadłodajnie sprzedają inne towary nieobjęte przemysłem gospodniozzynkarskim, to przedsiębiorstwa te nie muszą być zamknięte w godzinach, ustalonych dla innych sklepów, lecz właściciel tych przedsiębiorstw nie może sprzedawać tych towarów jak tylko w godzinach przepisanych dla innych sklepów tej samej gałęzi handlu, natomiast wolno im w myśl § 2 ust. a) Dzup. Nr. 69, poz. 550 z 19 VIII 1930 sprzedawać do godziny 11-tej napoje i pokarmy przygotowane w tychże przedsiębiorstwach nawet do spożycia poza miejscem sprzedaży, przyczem memorjał powyższy w związku z wypadkiem przymusowego opieczętowania przez organa tutejszej władzy administracyjnej niektórych lokali sklepowych zauważa, „że nigdzie w ustawach ani też obowiązujących rozporządzeniach niema wzmianki o tem, aby władza administracyjna mogła w drodze przymusowej opieczętować lokale, które wbrew przepisom są otwarte".

Z zamykaniem jadłodajni i sklepów, w których sprzedaje się artykuły spożywcze, dzieją się ostatnio w Tarnowie dość dziwne w świetle powyższych przepisów rzeczy. W jakim celu czyni się trudności kupcom, uginającym się pod ciężarem podatków? Komu to przeszkadza, że jadłodajnia jakaś jest zgodnie zresztą z obowiązującemi w tym względzie przepisami otwarta do godziny 11-tej wieczorem?

Zainteresowane sfery kupieckie dużo nadziei przywiązują do zapowiedzi p. starosty Lissowskiego na konferencji kupców poddania ponownemu rozpatrzeniu odnośnych zarządzeń.

O przedłużenie godzin handlu w owocarniach itp.

(Konferencja kupców w Starostwie)

Do łańcucha trosk i utrapień kupiectwa, uginającego się pod brzemieniem kryzysu i ciężarem podatków i danin publicznych przybyła jeszcze jedna troska. Właściciele owocarni, sodowiarni, cukierni itp., którzy dotychczas mieli zezwolenie na sprzedaż do godziny 9-tej względnie 11-tej — otrzymali nakaz zamykania sklepów o godz. 7 wieczór. A nakaz taki oznacza prawie ruinę dla odnośnych kupców. Bo przez cały prawie dzień sklepy te świecą pustkami, a właściwy ruch odbywa się dopiero w godzinach wieczornych. W całym szeregu innych sklepów można wprawdzie przyzwyczaić klientelę do czynienia zakupów w wcześniejszych godzinach, ale w cukierniach, owocarniach itp. jest to wykluczone, gdyż w sklepach tych czyni się przeważnie zakupy o chwilowem zapotrzebowaniu i skonsumowaniu.

Toteż nakaz zamykania tych sklepów wywołał wśród odnośnych kupców wielkie rozgoryczenie. W obronie swej zagrożonej egzystencji kupcy żydowscy czynili starania o cofnięcie tych nakazów, ale spotkali się ze stanowczym sprzeciwem ze strony kongregacji kupieckiej, która chcąc „położyć" swych konkurentów żydowskich, czyniła starania, by udaremnić obronne wysiłki kupców żydowskich.

Celem wysłuchania dezyderatów kupiectwa w tej sprawie, p. Starosta Lissowski zwołał onegdaj konferencję kupców żydowskich i chrześcijańskich. Kupcy żydowscy istotnie wskazywali na ciężkie ich położenie i na zgubne dla nich skutki nakazu zamykania wszystkich sklepów, nawet owocarni itp. o godz. 7 wieczór, prosząc o uchylenie powyższego zarządzenia. Natomiast przedstawiciele kongregacji kupieckiej wystąpili przeciw jakimkolwiek ustępstwom, przyczem radca handlowy i prezes kongregacji p. Oleksy palnął sobie mówkę antysemicką, pełną śmiesznych nonsensów. Powiedział bowiem ten pan radca: My jesteśmy tu gospodarzami i nie możemy pozwolić, by Żydzi obrażali nasze uczucia religijne, sprzedając w niedzielę" — a w dalszym ciągu swego przemówienia oświadczył pan radca, że jest pewny, że Żydzi w Palestynie nie pozwoliliby, by sklepy były otwarte w sobotę.

Pan starosta z miejsca zmitygował rozgorączkowanego „gospodarza", oświadczając, że sprawę traktuje jedynie i wyłącznie z punktu widzenia prawa, wobec którego wszyscy obywatele bez różnicy wyznania i narodowości są równi.

Dosadną, godną i trafną odpowiedź otrzymał też p. Oleksy od p. Holzera, który ostudził „gospodarski" zapał p. Oleksego, wskazując że Żydzi, spełniając swe obowiązki wobec Państwa — są tak samo gospodarzami kraju, jak i p. Oleksy.

Dla informacji możemy podać p. Oleksemu do wiadomości, że w Tel-Awiwie chrześcijanie i muzułmanie mają swe sklepy otwarte w sobotę i nikomu nawet na myśl nie przychodzi czynić komukolwiek jakieś trudności w tym kierunku.

Słusznem też było stanowisko delegacji żydowskiej, która nie zgodziła się na odbycie ponownej wspólnej konferencji z kongregacją Kupiecką, gdyż jak zresztą oświadczył p. Holzer wobec bojowego nastawienia p. Oleksego, wspólna konferencja jest bezprzedmiotową.

Wkońcu p. Starosta Lissowski oświadczył, że dotychczasowe swe zarządzenia w tej sprawie ponownie rozpatrzy.

Spodziewamy się, że p. Starosta, uwzględniając ciężką sytuację kupiectwa i słuszne żale kupców życzliwie potraktuje dezyderaty kupców żydowskich i niewątpliwie złagodzi swe zarządzenia w sprawie godzin zamykania sklepów.

v.

Z kahału

We wtorek 19 bm. odbyło się pod przewodnictwem p. Dra Offnera posiedzenie zarządu kahalnego.

Uczczenie pamięci błp. rabina Dra Guttmana.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodniczący poświęcił krótkie wspomnienie pośmiertne zmarłemu rabinowi lwowskiemu Drowi Samuelowi Guttmanowi, na którego pogrzeb tutejsza gmina żydowska została telegraficznie zaproszoną przez kahał lwowski. Pamięć zmarłego wybitnego uczonego i wielce zasłużonego rabina Dra Guttmana obecni uczcili przez powstanie z miejsc. Zarząd kahalny w Tarnowie wystosował też telegram kondolencyjny do gminy żydowskiej we Lwowie spowodu zgonu błp. rabina Dra Guttmana.

Pretensje p. Dra Kleina

P. Dr Klein był w r. 1931 członkiem tymczasowego zarządu kahalnego, a od początku lutego 1932 do połowy czerwca 1933 przewodniczącym tegoż zarządu. W ciągu tego czasu p. Dr Klein wykonywał różne czynności adwokackie w „interesie" gminy żydowskiej, a po ustąpieniu ze swego stanowiska p. Dr Klein przesłał gminie żydowskiej rachunek na kwotę 682.95 zł tytułem honorarjum za powyższe czynności adwokackie oraz za wyłożone wydatki procesowe. Poprzedni kahał uznał pretensje p. Dra Kleina z tytułu honorarjum za czynności adwokackie wykonane w r. 1931 w łącznej kwocie 293 zł, natomiast nie uznał pretensji p. Dra Kleina tytułem honorarjum za czynności adwokackie w latach 1932 i 1933, wychodząc z założenia, że wówczas p. Dr Klein był przewodniczącym zarządu, a w myśl ustawy czynności przewodniczącego gminy żydowskiej są bezpłatne.

P. Dr Klein jednak nie chciał ustąpić od swej pretensji i zwrócił się do Starostwa z zażaleniem przeciw decyzji zarządu kahalnego. Starostwo przed wydaniem ostatecznej decyzji w tej sprawie zwróciło się do zarządu kahalnego z żądaniem wyjaśnienia sprawy.

Zarząd kahalny po referacie p. Dra Offnera jednogłośnie wypowiedział się przeciw przyznaniu p. Drowi Kleinowi powyższej pretensji.

Szpital żydowski a zarząd miejski

Na posiedzeniu Rady miejskiej, odbytem dnia 18 grudnia 1934 klub socjalistyczny wystąpił z wnioskiem nagłym, by ze względu na ciężką sytuację finansową szpitala żydowskiego — zarząd miejski przejął szpital żydowski we własny zarząd. Zarząd miejski zwrócił się więc do gminy żydowskiej z prośbą o zajęcie stanowiska wobec tego wniosku.

Po referacie p. Dra Offnera i krótkiej dyskusji, w toku której wytknięto szereg nieścisłości, zawartych w uzasadnieniu odnośnego wniosku, uchwalono sprzeciwić się przejęciu szpitala żydowskiego przez zarząd miejski, al ze względu na ciężką sytuację finansową gminy żydowskiej, a temsamem i szpitala żydowskiego, postanowiono zwrócić się do zarządu miasta z prośbą o udzielenie większej subwencji na rzecz szpitala żydowskiego, należnej kahałowi wedle ustawy.

Wycofany wniosek

Dzierżawcy opłat od uboju rytualnego (krypki) złożyli zgodnie z umową tytułem kaucji kwotę 12.000 zł. Obecnie zwrócili się do zarządu z prośbą o obniżenie wysokości kaucji do połowy t. z. na 6000 zł. Ponieważ w toku dyskusji niektórzy członkowie zarządu wypowiedzieli się przeciw tej obniżce, przewodniczący p. Dr Offner usunął sprawę z porządku dziennego.

Po załatwieniu kilkudziesięciu podań o odpisanie względnie obniżenie stawek zaległych podatków, p. dyr. Koffler złożył sprawozdanie z sytuacji finansowej gminy w ciągu ostatnich dwóch miesięcy, p. Holzer złożył sprawozdanie ze stanu szpitala żydowskiego, p. Leib z komisji cmentarnej, a p. Dr Speiser z administracji domów kahalnych, przyczem referent podkreślił fatalny stan tych domów i okropne zaniedbanie w ściąganiu czynszu najmu.

W toku dyskusji pp. Holzer i Osterweil poruszyli sprawę trudności, powstałych ostatnio w związku z grzebaniem zmarłych, w szczególności ze strony prowadzącego urząd metrykalny, który konieczne poświadczenie pośmiertne wydaje jedynie za opłatą 2 zł, a to tylko w godzinach urzędowych. Opłatę tę musza uiszczać nawet najbiedniejsi z biednych. Wyjaśnień w tym względzie udzielił p. Dr Offner.

Sprawę wyboru komisji wyborczej ponownie odroczono do następnego posiedzenia. v.

P. pos. Starzyk jako prezes

stow. katolickich właścicieli realności

Znanym jest argument o separatyzmie żydowskim Argumentem tym posługują się przeważnie „działacze" nieżydowscy, którzy polują przy każdej sposobności na głosy żydowskie.

Gdy sjoniści hołdując zasadzie niezależnej polityki żydowskiej, wystawiają np. podczas wyborów do Sejmu własne listy kandydatów, wówczas okrzyczani są jako „separatyści", bo posłowi p. Starzykowi potrzebne są głosy żydowskie. I wtedy taki kandydat jest wielkim „przyjacielem" Żydów i wygłasza nawet „referat" w „Klaus" — w bóżnicy Żydów ortodoksyjnych. Ale po wyborach p. Starzyk zapomina o Żydach, którzy są dla niego wówczas „zbędnymi pośrednikami handlowymi", a gdy p. poseł Starzyk w wielkiej trosce o los właścicieli realności zajmuje się zorganizowaniem tej części ludności — nagle p. poseł staje się „separatystą" i zakłada stowarzyszenie katolickich właścicieli realności, bojąc się widocznie, by „owoce" jego działalności nie spadły i na żydowskich właścicieli realności. Całe szczęście, że w Tarnowie istnieje już od kilku lat stowarzyszenie właścicieli realności, pod wytrawnem kierownictwem p. Manaczyńskiego i Dr Menderera do którego należą prawie wszyscy właściciele domów bez różnicy wyznania i niewiadomo właściwie, dlaczego i w jakim celu p. poseł Starzyk założył nowe stowarzyszenie.

Szkoda, że p. poseł nie zwołał swoich żydowskich wyborców do „Klaus", by im zdać sprawozdanie i wytłumaczyć, dlaczego nie chce mieć Żydów w „swojem" stowarzyszeniu właścicieli realności.

Zeznania o obrocie i dochodzie

Z dniem 1 marca br. upływa termin składania zeznań dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu, uzyskanego w roku 1934. Do składania zeznań o obrocie zobowiązane są osoby fizyczne, prowadzące przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji handlowej, zakłady przemysłowe lub przedsiębiorstwa przemysłowe od I do V-tej kategorji przemysłowej, zajęcia przemysłowe kategorji I i II; uprawiający zawody wolne, tudzież prowadzący księgi handlowe lub obowiązani do prowadzenia ksiąg handlowych, niezależnie od kategorji świadectwa przemysłowego.

W dniu 1 marca br. upływa również termin do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego dla nieprowadzących ksiąg handlowych. Natomiast dla osób fizycznych i spadków wakujących, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze termin do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego został przesunięty **do dnia 1 kwietnia br.**

Osoby zobowiązane do złożenia zeznania od dochodu do dnia 1 marca br. winny do tego czasu uiścić zaliczkę na poczet podatku dochodowego.

W myśl art. 9 a rozporządzenia wykonawczego do ordynacji podatkowej, Izby Skarbowe mogą przedpłatę na poczet podatku dochodowego odraczać lub rozkładać na raty na okres czasu, nieprzekraczający 6-ciu miesięcy. Urzędy Skarbowe zaś na okres czasu nieprzekraczający dwóch miesięcy.

Dla osób prywatnych termin dla zeznań o dochodzie pozostaje niezmieniony i upływa z dniem 1 czerwca br.

Zeznanie do wymiaru podatku dochodowego jak i podatku przemysłowego składa się wyłącznie na piśmie, a to w zasadzie na formularzach urzędowych, które Urzędy Skarbowe wydają bezpłatnie. Zeznania złożone nie na formularzu urzędowym są ważne, o ile zawierają odpowiedzi na wszystkie pytania formularza urzędowego, zapewnienie, że złożone zostało według najlepszej wiedzy i sumienia, wyraźne oznaczenie, że jest zeznaniem podatkowem, oraz datę i podpis podatnika lub jego prawnego zastępcy.

Nieszczęśliwy wypadek

W sobotę dnia 16 bm. w godzinach przedpołudniowych 16-letni Salomon Gutter wskutek nieostrożnego saneczkowania się w ogrodzie strzeleckim doznał złamania nogi.

Po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono go do szpitala powszechnego w Tarnowie.

Walne zebranie inwalidów żydowskich

W niedzielę 10 bm. odbyło się w sali żyd. gminy wyznaniowej IX walne zgromadzenie członków związku inwalidów, wdów i sierót wojennych. Z ramienia władz wojskowych i cywilnych brali udział w zgromadzeniu pp. kapitan Kras (16 pp.), porucznik Giebułtowski, kierownik referatu inwalidzkiego w tarnowskiem Starostwie, radca Koch (urząd akcyz i monopolów) i Czernoch, kierownik biura pośrednictwa pracy.

Zagaił i przewodniczył prezes Ch. Müller. Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia p. Ozjasz Kanarek złożył sprawozdanie z działalności ustępującego zarządu, oraz sprawozdanie kasowe. Po udzieleniu absolutorjum ustępującemu wydziałowi, prezes zarządu głównego w Krakowie p. J. Bachner wygłosił referat w sprawach zaopatrzeniowych I i II kat.

Po krótkiej dyskusji wybrano nowy zarząd w następującym składzie: pp Chaskel Müller, Markus Rosenberg, Ozjasz Kanarek, Eisik Dorf, Bernard Blond, Mendel Kalter i Markus Gruber. Do komisji rewizyjnej zostali wybrani pp. Jakób Langer, Mendel Schlesinger i Dawid Engel, a sądu polubownego pp. Akiwa Hemmerling, Izydor Mandel i Henryk Leber.

Walne zgromadzenie uchwaliło wyrazić podziękowanie pp. Drowi Bloch Merzowej, Drowi Szymonowi Blochowi, Drowi Rubinowi, Drowi Wolfowi Mandlowi, Drowi Mandlowej, Drowi Frenklowi, Drowi Goldmanowi i Drowi Heublum-Blochowej za bezpłatną pomoc lekarską, a p. Drowi B. Speiserowi za bezpłatną pomoc prawną, udzieloną członkom związku.

Echa napadu na b. komisarza p. Marszałkowicza

W lipcu 1933 głośnym był napad na b. komisarza miasta p. Adama Marszałkowicza, który posądził p. posła Starzyka z BBWR o zorganizowanie tego napadu. Sprawa oparła się o naczelne władze BBWR., które oddały sprawę do rozstrzygnięcia sądowi klubowemu BBWR. w Warszawie. Obecnie ogłoszony został wyrok z 8 listopada 1934, wydany przez tenże Sąd klubowy w składzie posła Felicjana Lechnickiego jako przewodniczącego i posła Andrzeja Galicy i Feliksa Gwiźdża jako członków. Wyrok ten orzeka, że p. Marszałkowicz dowodu na zarzut, jakoby poseł Starzyk był organizatorem napadu w dniu 8 lipca 1933 na osobę komisarza rządu w Tarnowie p Marszałkowicza nie przeprowadził i że na marginesie tej sprawy nie ostały się żadne zarzuty, któreby mogły uchybić publicznej działalności posła Starzyka.

P. inż. Zawadzki skarży zarząd miejski

Głośną była w swoim czasie sprawa zatargu dyrektora elektrowni miejskiej p. inż. Zawadzkiego z ówczesnym komisarzem miasta p. Marszałkowiczem. P. Marszałkowicz zawiesił w r. 1931 p. inż. Zawadzkiego w urzędowaniu, wytaczając mu dochodzenie dyscyplinarne Po całym szeregu rozpraw dyscyplinarnych i odwołań p. inż. Zawadzki został zwolniony ze swego stanowiska i po dalszych odwołaniach i po zmianie składu osobowego zarządu miejskiego p. inż. Zawadzki został ponownie przywrócony na swe stanowisko dyrektora elektrowni.

Po objęciu urzędowania p inż. Zawadzki zażądał od Gminy m. Tarnowa wypłaty tantjem i należytości za bezpłatne mieszkanie za czas zawieszenia go w służbie. Zarząd miejski jednak postanowieniem z dnia 18 lipca 1934 odmówił wypłaty tantjem za ten czas, wobec czego p. inż. Zawadzki zaskarżył Gminę m. Tarnowa do sądu pracy w Tarnowie o zapłatę znaczniejszej sumy z powyższego tytułu. Proces budzi wielkie zainteresowanie ze względu na antecedencje całej tej sprawy.

Odrzucony protest

Protest przeciw wyborom do Rady gminnej w Mościcach został przez tutejsze Starostwo odrzucony ze względów formalnych, gdyż został wniesiony w kilka godzin po terminie.

Walne zgromadzenie LOPP.

Pod przewod. ks. Dra Reca odbyło się onegdaj walne zgromadzenie LOPP. Ze złożonego sprawozdania wynika, że liczba członków ostatnio się podwoiła i że powstało 6 nowych kół miejskich i 6 szkolnych. Po przyjęciu sprawozdania kasowego, wybrano zarząd w następującym składzie: pp. starosta Lissowski, pułk. Broniowski, prezes Syrowy, kpt. Kras, dyr. Donnersberg, Zakrzewski, Dr Goździewski, Zahaczewski i prezesi trzech najliczniejszych kół. Jako zastępcy zostali wybrani pp.: Dr Geisler, Salibill i dyr. Słodki. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: ks. Dr Mysor, dyr. Hanausek i prof. Krzanowski, oraz pp.: sędzia Wójcik i Wysocki jako zastępcy.

Szczere współczucie wyrażamy naszemu kochanemu koledze Urkowi Grünfeldowi oraz Szan. Rodzinie spowodu zgonu ich błp. Ojca

Henek Mandelbaum, Romek Wolf, Szymek Klein, Monek Fries, Wilhelmowie Gutterowie

Sąd nad „Haskalą"

W związku z przypadającą 50-letnią rocznicą zgonu wielkiego pisarza i bojownika „Haskali" P. Smoleńskina, org. Tarbut urządza w piątek dnia 22 bm. o godzinie 7·30 wieczorem w lokalu klubu sjon. plac Kazimierza W. 3 **sąd literacki nad epoką „Haskali".** Sędziowie: rabin Dr M. Weissmann, p. Leibel, Mgr Wechsler — oskarżyciel: Sz. Strom — obrona: Weinberg i J. Zinger — rzeczoznawca: prof. Kresch — świadkowie zostali wezwani listownie.

Należy się spodziewać, że hebraiści i inteligenci tarnowscy wykażą wielkie zainteresowanie dla powyższego sądu nad epoką „Haskali". Ta epoka w historji żydowskiej, była bowiem pełną burzliwych haseł i bojowych programów we wszystkich dziedzinach życia i literatury. Wszystkie podłoża starego życia, uległy wówczas gruntownej przemianie. Wszystkie tradycyjne formy życiowe zostały poddane ostrej krytyce, a nowe dążenia i nowe prądy pochłonęły wszystkie twórcze siły w żydostwie. Zdanie historyków w ocenie tej epoki nie jest jednolitem. Dotychczas niema jeszcze ustalonego sądu odnośnie do czynów społecznych i twórczości literackiej tej epoki. Wśród najwybitniejszych krytyków, toczy się wciąż zacięty spór na temat zasług i błędów tego wielopostaciowego czasokresu.

Powyższy sąd urządzony przez Tarbut będzie zatem pierwszorzędną okazją do zaznajomienia się z motywami pro i contra i wyrobienia sobie jasnego pojęcia w ocenie tego barwnego czasokresu, poprzedzającego epokę naszego odrodzenia narodowego.

Hebraista

A. Samberg w Tarnowie

Poraz pierwszy przybędzie do Tarnowa wielki artysta żydowski Samberg, który wsławił teatr żydowski w najdalszych krańcach świata, twórca i reżyser Trupy Wileńskiej i wieloletni prezes związku artystów żydowskich w Warszawie. Cały świat literacki uważa go za mistrza sceny żydowskiej.

Samberg rozpoczyna ze swym pierwszorzędnym zespołem gościnne występy w Krakowie i w przejeździe zatrzyma się na 2 dni w Tarnowie, gdzie wystąpi we czwartek 28 lutego i w piątek 1 marca br. w sali „Sokoła" w aktualnych sztukach „Bezrobotny" i „Przeklęty". Zespół wozi własną wystawę sceniczną.

Szczegóły w afiszach.

Z działalności na rzecz LOPP. wśród Żydów

Praca na rzecz LOPP. wśród Żydów tarnowskich posuwa się wydatnie naprzód. W poniedziałek, dnia 18 bm. odbyło się w sali żyd. gminy wyznaniowej pod przewodnictwem p. sędziego Dra J. Merza liczne zebranie, w którem wzięli udział reprezentanci org. sjon., org. Mizrachi, Agudy, związku kombatantów żyd., Tow. gimn. „Samson", org. młodzieży sjon. Bnej Sjon, Hanoar Hacijoni i Akiba, Ceire-Mizrachi, reprezentanci inwalidów żyd., związku konfekcjonarjuszy i stow. kupców, oraz przedstawiciele ortodoksji i bóżnic. Po ożywionej dyskusji nad sposobami przeprowadzenia akcji w ulicy żydowskiej na rzecz LOPP., w której zabierali głos pp. sędzia Dr Merz, Dr Szalit, Dr Schenkel, Dr Chomet, Dr Mandel, Holzer i Aron Rosenzweig, uchwalono przystąpić do akcji werbunkowej, która ma być zakończoną do dnia 14 marca br. Ponadto uchwalono zwołać w najbliższym czasie publiczne zgromadzenie celem spopularyzowania idei LOPP.

Strejk robotników konfekcji

Strejk robotników konfekcji męskiej, trwający od początku stycznia, w tym tygodniu doznał zaostrzenia. Do strejku bowiem przystąpili również robotnicy konfekcji damskiej. Dotychczasowe konferencje między pracodawcami a robotnikami nie wydały narazie żadnych rezultatów. W chwili zamknięcia numeru pertraktacje wciąż trwają.

Propalestyńskie wystąpienie Agudy w... Kielcach

Nasza Aguda w Tarnowie znaną jest z tego, że głosuje zawsze w gminie żydowskiej przeciw wszelkim wydatkom, pozostającym w związku z odbudową Palestyny. Aguda tarnowska uznaje tylko swoje chedery i hasła.

Dlatego zdziwiliśmy się bardzo, gdy w „Nowym Dzienniku" z 17 bm. czytaliśmy w korespondencji z Kielc, że na posiedzeniu zarządu gminy, na którem uchwalony został budżet na rok 1935 — rzecznik frakcji „Agudy" p. M. D Eisenberg wystąpił z wnioskiem podwyższenia preliminowanego subsydjum dla biednych emigrantów do Palestyny z kwoty 600 zł do wysokości 2000 zł, motywując swój wniosek faktem, iż odbudowująca się Palestyna jest w obecnem położeniu żydostwa jedyną deską ratunku społeczeństwa żydowskiego bez różnicy odcieni partyjnych. Wniosek ten został też przez zarząd gminy żydowskiej w Kielcach uchwalony.

Uczcie się — panowie z Agudy tarnowskiej — od swoich towarzyszy partyjnych z Kielc.

Mógłby i zarząd komisaryczny żydowskiej gminy wyznaniowej w Tarnowie wzorować się i w tym kierunku na przykładzie powyższym z Kielc.

Wydział P. C. K.

Dnia 6 lutego br. odbyło się posiedzenie Wydziału Tarnowskiego Oddziału P. C. K.

Wydział Oddziału w Tarnowie przedstawia się jak następuje: Prezes Dr Stanisław Goździewski lekarz, Pl. Kazimierza 2; I. wiceprezes Dr Stanisław Syrowy, prezes sądu okręgowego; II. wiceprezes Dr Tadeusz Krukar lekarz, Krakowska 5; skarbnik Józef Prechitko dyrektor K. K. O.; zastępca skarbnika Dyr. Józef Donnersberg, Klikowska 13; sekretarz Zofja Czejkowa żona inż., Ks. Skargi 12; zastępca sekretarza Felicja Prokopowa żona dyr. semin., Kopernika 5.

Członkowie Wydziału: Dr Leon Fürbek lekarz, Dr Eugenjusz Geisler notarjusz, Wila Goździewska żona lekarza, Dr Stanisław Król radca sądu, Zofja Kurnatowska, Olga Lissowska, Marja Manaczyńska, żona em. radcy skarbu, Referent mob. ze Starostwa, Ks. Dr Michał Rec dyrektor K. K. O., Mgr. Izrael Römmer aptekarz, Jan Ryblewski notarjusz, Dr Edward Szalit lekarz, Dr Maciej Warenda lekarz powiatowy. Zastępcy: Eleonora Bardlowa nauczycielka, Dr Ludwika Dorożyńska lekarz, Maksymiljan Hoborski em. pułkownik, Józef Manaczyński em. radca skarbu, Wanda Wojciechowska żona profesora.

Komisja Oddziałowa: Dr Goździewski Stanisław lekarz, Machalski Tadeusz dyrektor gimn., Prokop Józef dyrektor seminarjum naucz. męsk., Tomaszkiewicz Franciszek inspektor szkół powszechnych.

Komisja rewizyjna: Gładyszowski Józef dyrektor państw. szkoły handl., Machnicki Tadeusz wicedyrektor Banku G. K., Ks. Dr Rec Michał dyrektor K. K. O.

Delegat: Dr Stanisław Goździewski.

„Cijonim Baalej Mikcoa"

W niedzielę 17 bm. odbyło się walne zgromadzenie członków. Sprawozdanie z dotychczasowej działalności oraz ze stanu kasy złożył tow. Leiner. Po ożywionej dyskusji wybrano nowy zarząd, który ukonstytuował się następująco: przewodniczący Szymon Leiner, zastępca przewodn. Bolesław Spenadel, sekretarz A. Brigg, skarbnik Lichtinger M., a członkowie zarządu Salomon Eichhorn, Z. Selinger i Keller; komisja oświatowo-kulturalna S. Rapaport, Teitelbaum i Z. Selinger. Na czele komisji organizacyjnej stoi tow. Keller.

* * *

W sobotę, 16 bm. odbyło się zebranie członków, na którem tow. Leiner złożył wyczerpujące sprawozdanie z przebiegu i wyników XVI konferencji ogóln. sjonistów.

„Cijonim baalej mikcoa"

W sobotę, 23 lutego br. o godz. 3 popoł. odbędzie się w lokalu Org. Sjon. pl. Kazimierza 3 **zebranie członków z referatem**

Podziękowanie

WP. Dyr. Drowi Schützerowi, WP. Dr Bloch-Merzowej i WP. Drowi Bienenstockowi

za umiejętne i zupełne wyleczenie naszego tow. Jeremiasza Mühlbauera z poważnej choroby, oraz siostrom szpitala żydowskiego, a w szczególności siostrze Tosi za troskliwą opiekę w czasie choroby — składa serdeczne podziękowanie

Org. „Ceirej Mizrachi" w Tarnowie

Przegrany proces

Jak już w swoim czasie donosiliśmy, 26 robotników miejskich, zwolnionych po strejku wrześniowym, zaskarżyło zarząd miejski o zwrot potrąconych składek na ubezpieczenie chorobowe i emerytalne Sąd pierwszej instancji uznał roszczenie robotników i skazał zarząd miejski na zwrot potrąconych składek, wynoszących łącznie 306.23 zł. Przeciw temu wyrokowi zarząd miejski wniósł apelację, sąd okręgowy jednak zatwierdził wyrok pierwszej instancji.

Odczyt Jakóba Leszczyńskiego

Zapowiedziany odczyt wybitnego ekonomisty p. Jakóba Leszczyńskiego n. t. „Golus, Biro Bidżan, Palestyna" odbędzie się w niedzielę 24 bm. w salach Bristolu przy ul. Krakowskiej. Odczyt budzi wielkie zainteresowanie ze względu na osobę prelegenta i na temat odczytu.

Przedsprzedaż biletów w księgarni p. Fenichla przy ul. Wałowej. Początek o godz. 7·30 wiecz.

Wykaz Ż. F. N.

Skarbonki: A. Monek Bieberberg 1·09, Eberheit-Leib 2.70, Herz Apfelbaum 2·51, Graj-Bodner 1·62, Koscher 1·05.

Ślub Jakóbowicz-Klapholz zebrane przez tow. Biebergżankę i Mrg. Dintenfasa 43 70, ślub Vogelfang zebrane przez tow. Schneidera i Jakóbowicza 6·85, ślub Hönig-Hofstätter zebrane przez tow. Chiela Kurza i P. Trinczera zł 90·—.

Datek 4 zł. ofiarowane przez tow. Ch. Ehrlicha i A. L. Weisera za sąd polubowny między firmą Kampf i Bergman a firmą Rössler z Dąbrowy.

Każdy musi być członkiem LOPP.

Rozdział wsparć stow. „Cdakah"

Zarząd stowarzyszenia „Cdakah" zawiadamia, że zwyczajny rozdział wsparć ubogim miejscowym, posiadającym legitymacje stowarzyszenia odbędzie się w niedzielę 24 bm. o godz. 10 przedpoł. w domu żydowskiej gminy wyznaniowej.

Członkowie stowarzyszenia mogą być obecni przy powyższym rozdziale.

KOMUNIKATY

Bnej-Sjon. Piątek 22 bm. godz. 7·30 wiecz. pogadanka II grupy „Bogactwa naturalne Palestyny".

Sobota 23 bm. godz. 4 30 popoł. plenarka z ref. tow. Mgra Dintenfassa n. t. „Sytuacja w ruchu sjonistycznym".

Poniedziałek 25 bm. godz. 7·45 wiecz. pogadanka II grupy n. t. „Kolonizacja Palestyny z czasów Herzla". Godz 9 wiecz. pogadanka III grupy n. t. „Smoleński i jego twórczość".

Wtorek 26 bm. godz. 8 wiecz. pogadanka IV grupy z palestynografji. Godz. 9 wiecz. pogadanka V grupy n. t. „Po I. kongresie sjonistycznym".

Środa 27 bm. godz. 9 wiecz. pogadanka III grupy n. t. „IV kongres sjonistyczny".

Czwartek 28 bm. godz. 8 wiecz. pogadanka V grupy n. t. „Fauna Palestyny". Godz. 9 wiecz. pogadanka IV grupy z aktualij sjonistycznych.

Bnej-Sjon urządza w sobotę dnia 16 marca br. we wszystkich salach org. sjon. plac Kazimierza **W. 3** wielką zabawę purimową z nader urozmaiconym programem.

Hanoar Hacijoni przygotowuje wielki wieczór literacko-humorystyczny z bogatym programem. Wieczór ten zapewne spotka się z olbrzymiem zainteresowaniem ogółu społeczeństwa sjonistycznego. W wieczorze tym wezmą udział najlepsze siły sceniczne Tarnowa. Bliższe szczegóły tego wieczoru w najbliższym numerze „Tyg. Żyd."

Wizo. We wtorek dnia 26 bm. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Żabnieńskiej 8 herbatka z referatem Dr Brossowej n. t. „Podstawy psychologiczne wychowania dziewcząt". Wstęp 60 gr. Goście mile widziani.

Baalej Melacha Datijim. W sobotę o godz. 7 wieczór w lokalu przy ul. Lwowskiej 4 I p. wygłosi tow. I. Kohn referat n. t. „Agra d'kala" - korzyść z referatów publicznych. Goście i sympatycy mile widziani.

ŻTGS. Samson. Staraniem sekcji kulturalnej wygłosi p. Mgr Michał Dintenfass w piątek 22 bm. o godz. 8·15 wiecz. w lokalu własnym referat n. t „Ruch narodowy Żydów".

Czytelnia przy stowarzyszeniu kulturalno-oświat. „Freiheit" przy ul. Krakowskiej 37 urządza w sobotę 23 lutego o godz. 8 wiecz. herbatkę towarzyską dla swoich członków oraz wprowadzonych przez nich gości. Wstęp wolny.

Dancing „Ogniska". W sobotę dn. 23 bm. odbędzie się wielki dancing Ogniska w salach org. sjon. pl. Kazimierza 3. Początek o godz. 8 wieczór Pierwszorzędny jazz.

Hechaluc Pionier. W sobotę dnia 23 bm. o godzinie 7·30 wieczór pożegnanie długoletniego towarzysza i kierownika I Keitscha z okazji jego bliskiego wyjazdu do Palestyny. Uprasza się towarzyszy o punktualne przybycie.

Histadrut Hechaluc Haowed zawiadamia, że w sobotę 23 lutego br. o godz. 3 popoł. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Krakowskiej 37 zgromadzenie członków. Sprawy organizacyjne. Uprasza się o bezwzględne przybycie.

Hechaluc Hamdinati. W sobotę dnia 23 bm. o godz. 3 popoł. odbędzie się w lokalu własnym przy ul. Targowej 11 plenarne zebranie członków. Obecność wszystkich bezwzględnie wymagana. O godz. 8 wiecz. odbędzie się referat n. t. „Chaluc w walce o państwo żydowskie". Wstęp dla członków i zaproszonych gości.

Stronnictwo Państwa Żydowskiego. W piątek dnia 22 bm. o godz. 8 wiecz. odbędzie się w lokalu przy ul. Targowej 11, I p. referat t. „Walka klasowa — rewizjonizm a Stronnictwo Państwa Żyd." W sobotę dnia 23 bm. o godz. 4 popoł. odbędzie się referat n. t. „Ryszard Lichtheim (w 50 lecie jego urodzin)". Wstęp dla członków i sympatyków.

Wydawca i odpowiedzialny redaktor **Chaim Friedman.** Drukiem I. Engelberga w Tarnowie